

[Transcript] Skäringer & Nessvold / Hampus skrik i natten och Mia i ridolycka

Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra. Jag är först framåt av kraftiga vindar.

Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra. Jag har tro på mig själv på min sida.

Nu börjar jag direkt på, är han på snorkan inte göra det här? Att vi ska hålla på och säga hej som vi aldrig kan ändå?

Nej.

Nej, har du tandverk?

Nej, jag tänkte att jag skulle testa och prata med mig avslutna käken gången jag säger mig röst blir. Spännar du dig mycket i käken? Nu förstörde du, nu hade jag ju en ansats som du direkt fick in och diskerade.

Du behöver inte påpeka för lyssnarn hör inte.

Det är klart jag gör, du sitter och håller dig så som du gör nu.

Lyssnarn hör ju inte, vi kan väl ha någon hemlighet själva.

Om jag nu har dig framför mig, vilket jag inte har alla veckor, utan på en trasslig dator.

Då är det klart att allt du gör betyder någonting i rummet, Hampus. Det är ju så skådespelning.

Ja, men jag påkallar inte uppmärksamhet här, du gav mig den.

Du kan berätta hälsohålliga bara.

Okej, Hampus är jättefin idag, ska jag bara berätta för er nu när jag ändå har det på tråden.

Så ska jag komma tillbaka till det jag tänkte säga sen.

Hampus har färger på sig.

Ja.

Det var någonting. Jag satt och väntade på Hampus idag, som Hampus är i Göteborg.

Så sa jag i morse, hör och häpta.

Var jag så att du pöker mig till?

Jo, det sa jag så här.

Är du på G?

Ja.

Är du på G?

Ja, jag går ut från hotellet nu.

Du kommer och sitter med mig på fiket och så tar vi en kaffe.

Och då satt jag där och tittar, för jag tänkte, han vet ju inte vad den här lilla avstickarna är.

Det här lilla favoritcafféet jag har, så jag satt och tittar.

Och då satt jag och tittade efter en ganska svartgrå, akne, huddi, kavaj, byxa, snikersvita, typ.

Så som jag har sett det hela våren.

Som det oftast är, ja.

Ja.

Men det kommer en, vad ska man säga?

En sådan här godis, eller en godis, en sådan där, det vet jag vad det heter om där, som finns i lakriss, i plast, som är som en liten patron.

Tyvlig stor.

En patron, fast han är, den var en gul, en gul eller grön patron som är lite sur.

Du vet han, det finns också.

De har ju en form som är som ett storpillar.

Du var en gul grön, sådan som kom.

Och så jag såg inte att det var du.

[Transcript] Skäringer & Nessvold / Hampus skrik i natten och Mia i ridolycka

Nej.

Du var så somrig och blå och grön.

Ja, det var herregud.

Och med din reaktion så kändes det som att jag hade varit med i Joromme på godkväll.

Det kändes som att det var Vivala Vida med Coldplay och att jag skulle vända på spegeln.

Sog du inte att jag ställde mig upp och slog ut armarna?

Jo.

Nej, men hejsan.

Och skrek över hela gatan.

Ja.

Vad fint det är!

Vad färglar du?

Det är så att jag inte har haft kläder med stil, någonsin, med den reaktionen.

Vi var i Göteborg idag, att vi inte satt på Ny Target.

Vi är i Örban där.

Ja, nej.

Och skrekade.

Då hade du ju avslöjat direkt att det här inte var min vanliga.

I det jag menar, Göteborg går ju det bra.

För det var ju inte en människa på den gatan, förutom någon fiskbil som åkte fram och tillbaka och lastade ut grejer.

Men grejen är att när du är uppmärksamma, det är så stort som du gör.

Då bevisar du att här är en person som vanligtvis inte anstränger sig med sin stil.

Nu har han ansträngt sig och det ser vi väldigt mycket nu.

Och din stil, ska jag ju säga för er som inte ser det här nu.

Den ska ju inte se ansträngd ut.

Nej, jag ser ju soft ut.

Ja, den ska nog se lite ut som att du kanske har badat och sen tagit våra kläder och stöket in till stan.

Men hade du inte reagerat, hade jag nästan blivit gladare.

För då hade det betytt att det här köper honom.

Det här är så jag ser ut. Så är jag kläma i.

Men det är ju det här som är vårt problem.

Det var ju därför du inte lät mig heller.

Nu kommer jag tillbaka till att göra min rena.

Du var tvungen att in med nånting, grimmars eller nånting som skulle upp på och kalla mig.

Det är faktiskt ganska dåligt.

Om inte vi själva faller varann, så faller du mig eller jag.

Det är liksom alltid, på något sätt, vi måste fälla.

Och inte bara det, utan jag ska ju också ta ansvar själv för det här.

För när jag då ser det här, så skulle jag också kunna ha varit att inte ta upp det.

Varför måste jag göra en kullebytta på allt jag ser?

Förstår du vad menar jag?

Men det här har också varit lite tråkigt. Nu har jag ändå tagit på mig det här.

Det är ju sant att det är inte min håll.
Jo men du menar jag att du höll din mun.
Jag har du menar det.
Ja, det hade du kunnat ge fan i.
Det hade jag kunnat ge fan i, men det har jag inte.
Nej.
Och det kommer mig lite att tänka på.
Nu ska du få höra på en riktig brygga som jag gör.
Är du med?
Nu kör jag alltså från det här temat.
Att du håller dig i förtänderna och att jag hade kunnat undvika.
Att ta upp det och bara fortsätta på mitt spår.
Till att jag har varit på hästhopstävlingen här i helgen.
Och då såg jag någonting.
Du vet när hästa kan jag ha såna här skygnappar på sidorna.
För att de inte ska ta in grejer som händer här utan mer fokuserar framåt.
Det tänkte jag. Det skulle kunna vara någonting för mig.
För det hade varit väldigt bra i vissa.
Det är precis det här som händer.
Man som människa förväntas kunna lösa hjärnan då.
Du startar upp den, men sen börjar du prata om den andra.
Ja, och sen är det ju ett jävla helvet att komma tillbaka till.
Precis.
För att du inte bara ska få i hem den första tråden du startar.
Men ändå kunna gå ut på den lilla och sedan tillbaka igen.
Och så får mer i hela snöbollen.
Men du fick ju till det och landa i hästhoppning.
Det är frågan för vad jag ska berätta om hästhoppningen.
Nu är det fri. Nu behöver vi inte ha förhållare till det vi har sagt.
Vi har bockat av det. Nu kan du gå vidare.
Ja, nu kan jag gå vidare.
Men då vill man ju ändå fånga upp hästhoppning.
Ska du inte nu ställa en motfråga förslagsvis?
Eller ska jag börja vara sitta här och klättra ut på alla gren?
Det är första semesterveckan.
Jag trodde jag spelade paddler.
Att jag hade en motspelare och att vi slår till varandra.
Men tydligen spelade jag skorser och slår mot en stenväg.
Det är sedan tre dagar tillbaka så jag satt med par bytarbänkar.
Jag vill bara titta på en annan spelare.
Jag orkar inte vara helt och själv.
Du vet inte vad man gör så här.
Och där, Hampus, hade det varit jättebra att du frågade tillbaka.
Men det gjorde han inte.

Den här veckan är vi sponsrade av Claes Olsson.
Åh, där hörde du.
Det kom från ett älskade nya.
Det är ljudet, ja.
Vet du varför det kom så ärligt?
För att det är ordning och reda i dessa butiker.
Det är svårt.
Ja, det är många butiker.
Men du får din vagn.
Du går i en labyrinth där du har...
Håh, här var köksmaskin.
Här var tvättkorgar och galgar.
Här var elektronik.
Här hade vi högtalare.
Här hade vi barnens hörna.
Här hade vi det.
Och sist har vi några liten gokoklabit ifall mamma helt har tappat brådsockret.
Det finns så många olika saker som är så otroligt matchande av mig där inne.
Och i Kylland, samma system ska jag säga,
det har jag börjat göra som har haft en otroligt taffat och tråkig kyl.
Har ju börjat lite lägga det i...
Ja, du vet ju precis, du har varit inspekterad av den.
Men jag har kommit på det här knepet att lägga saker i lådor,
glass, boxar och grejer och strukturera upp där med förvaring.
Och det är att jag ser exakt vad jag har.
Jag sparade längre, slänger inte direkt.
Och det ser jävligt sextigt ut.
Jag får en sexy kyl.
Du blir en sexy person också för andra.
Och det är kul att visa upp kyl.
Jag blir nästan kränkt när jag strukturerat upp kylan så här.
Och folk inte vill titta i kylan.
Men så ska vi ta en titt i kylan.
Varför då?
Ja, men det är kul titta i kylan.
Jag tycker jag är bland det bästa faktiskt.
Och det är en sån styling poäng i det.
Men sen vill jag också säga att Claes Olsson är också en upplevelse.
Jag tycker det är som de här nöjesprogrammet på bästa sändningstid.
Det passar liksom alla. Det är kul för alla åket.
Speciellt under sommaren tycker jag att det är så där...
Har man ingenting att göra, det regnar.
Ska vi åka till Claes Olsson, alla blir glada.
Vet du vad det är med er, Hampus?

Det är så här, du kan köpa grejer.

Nu kommer det här liksom life.

Men de har ju kommit på grejen att saker och ting ser jävligt sobra och snygga ut.

Och ingen vet att du...

Hon har en inredning i hela garderoben från Claes Olsson.

Nej, det är ingen som ser.

För de har gjort det med smak och stil.

Och vet du vad jag ser nu?

Håll.

Vad ser han nu?

Nu ser inte ni som lyssnar här, men vet du vad jag upptäckte när vi sitta och pratade om det här?

I mitt vardagsrum.

Vad har du?

Där... Nej, Hampus.

En Claes Olsson på sig.

Det blir nästan så här...

Det här är ett rovärdighet.

Här sitter vi och pratar gott om ett företag.

Och jag sitter.

Här var det diverse olika badgrejer till pool och sånt som vi har köpt inför sommaren.

För sommaren.

Det har jag glömt, men det lå här i hörnet.

På Claes Olsson.

Till och med är det jag har det.

Du behöver inte lägga massa pengar och onödig energi.

Påka runt och leta.

Här har du liksom hela svaret på många av dina frågor.

Som detta sagt.

Claes Olsson.

Käcka in framförallt deras matförvaring om ni har ett rörigt kylskåp.

Eller känna att ni slänger snabbt och inte har en översikt.

Skriv gärna om du har Tonårsbarn hemma, till exempel som jag har.

Skriv gärna på den synligaste lådan.

Ät mig först, saker.

Det är väldigt bra, för det spar på både det ena och andra.

Det spar på din kraft.

Som att du ska gå och handla nytt.

Det spar på miljön.

Man använder upp saker på ett rekorderigt sätt.

Och vecka 34.

Alltså mellan den 21 och 28 augusti får alla som är medlem.

Eller blir medlem i klubb Claes 30% på all matförvaring.

Så gå in i din nästa Claes Olsson butik.

Eller på Claes Olsson Podessie och ta del av detta erbjudande.

Tack Claes Olsson.
För lite mer lugn innan bort.
Berätta om hästhoppningen.
Jätte upp.
Det är ju roligt också en podd som är så här.
Varför sitter hon och berättar?
Hon berättar om hektater för sig själv.
Ja, och sen vet du...
Okej, varför var du på hästhoppning då?
Ja, eller hur?
Det måste vi ändå ställa oss den frågan.
Jag är väl ingen hästtjej?
Jag vill inte heller förvåda.
Det började rasla in under helgen att du var på hästhoppning.
Men det raslade också in för när det helgit sen att du var på racing.
Så det var ju de här olika aktiviteterna för det tydligen.
Ja, och inget deras är ju riktigt ja.
Och hockey har det också varit idag ju.
Ja, jag vet. Och det är ju det här otrogna.
Livet otrogna.
Men alltså, jag är ju det här.
Jag får ju blåsa med ditt vinn för mig.
Och med olika kompisar som tar med mig på olika saker.
Och ibland är det motvilligt och ibland är det villigt.
Först tänker jag att det är herregud.
Vad ska jag innan göra där, tänker jag.
Och sen visade jag sig att jag tyckte det var riktigt skoj.
Så var det med hockey, så var det med racingen.
Och nu kom hästhoppningen.
Och det är roliga med att vara på besök i såna här annorlunda värdar.
Om man inte är en hästtjej till exempel själv.
Det är ju att man får träffa så mycket annorlunda människor
som man aldrig har träffat annars.
Stilar, samtal, engagemang.
Men pratar man bara om, och till exempel då hästhoppnings-event?
Nej.
Pratar bara folk om häster.
Man pratar om skor. Man pratar om kläder.
Man pratar om...
Mycket yta eller?
Nej, det tycker jag inte utan...
Här blir ju någon slags... Man kan ju mötas i det här med...
När man lägger så mycket krut.
För en person som till exempel...

Nu satt vi med några kompisar.
Vars döttrarna där var med och tävda.
Hon är lite hästhopperska.
I början av sin karriär, men är ute och tävdade hela världen.
Eller i Europa och så.
Och är ju jätteduktig då.
Vi flyger med häst.
Alltså får man vara sin häst.
Man åker med bussen.
Buss, hela världen.
Ja, ingen aning.
Om man ska hoppa i Australien.
Ja, bara i Miami får man ha en hangar då.
Ja, då får man väl ha.
Man kan ju inte ske på över dem med container.
Det tar ju flera...
Man flyger med häst och checkar in en häst.
Ja, det måste man ju göra.
Men hur fan då?
Hur fan flyger man?
Jag vet inte vad det är för...
För då måste väl hoppa i om man är världsmäst.
Måste man vara ursamma med sin egen häst?
Man kan ju åka bussen så långt.
Nej, det finns säkert fler som har häst.
Det måste du fråga.
Ja, det ska jag fråga.
Det kan säkert någon skicka in på DM också till oss.
Hur man tar sig.
För det är han jag inte med nämligen.
Men det här var ju också en sån här tävling som jag förstod.
Jag har lite vattendelar inom hästsporten.
För det är så mycket pengar.
Det är en av riksommer som pumpar in pengar.
Och så tävlar man om väldigt mycket pengar då.
För där var ju våras största.
Henrik von Necken, tror jag han heter.
Och Malin Bayard.
Det är också det enda andra jag kan i hästen.
Man får ju...
Jag vet inte.
Hon är ju...
Hon har ju en auktoritär...
Och så jävla cool.

Och som också morsa.
Och har ägnat så...
För det är ju det man blir så fascinerad av.
En person som ägnar så mycket tid till att öva sig.
Och blir så jävla duktig på den här saken.
Det kan jag bli som en rastlös skär.
Det kan jag bli så enormt imponerad av.
En annan står ju inte att göra samma sak med den 20 minuter.
Här har du liksom...
Det ska övas för den här hoppningen i.
Jag satt ju och skrek när jag tittar på de här hästarna.
När du ska öva dem.
Men det är ju så höga hintar.
Det är så mycket som ska stämma.
Och jag har ju provat att rida själv.
Jag får ju inte ens ordning på sittbenet istället.
Alltså du ska komma in den här.
Har rätt sittben och...
Men hur fan får du hästen att hoppa?
Finns det olika då?
Du slår till den med det här reepet?
Nej, du börjar aldrig slå till den här staden.
Jag menar att du liksom ristar till det här reepet.
Vad fan heter du?
Håll i.
Som har varit munnen.
Ja, grimma några på att säga vad heter det?
Man har ju inte reepet om håll i när man rider.
Ja, du har ju...
Man sitter väl i det hållet?
Så var ju jag på den här träningen.
Och så...
De har ju något i munnen.
Du kommer veta vad heter det? Bättet?
Nej, du kan inte kolla på munnen.
De har något i munnen och sen sitter det i tyglarna.
Tyglarna heter det.
Jag har ju ridit lite grann.
Alltså på skoj i ett ridhus.
Nu rider man på skoj?
Ja, man har ett gäng tjejer och så åker man dit en gång i veckan.
Och så rider man i två timmar.
Och då är det ju så att man tror ju...
Om man inte vet något om hästar så tänker man att det är så stora djur.

Och de är så...
Man måste ha så stora rörelser och så.
Men hästar är ju extremt känsliga, lyhörda.
De är ju...
Hundar är ju liksom...
Hästar är ju så här...
Du drar så lite i ena tygen och då svänger hästen jättemycket.
Du gör så i andra.
Du gör så då stannarna.
Det är lite så. Då börjar den gå baklänges.
Alltså det är så fruktansvärt små.
Grejer du behöver göra på den här stora känsliga varisen
för att den ska göra saker.
Gör du så här?
Då kan den sticka iväg.
Det är ett djur.
Ja, det vet jag också.
Då drar vi.
Då drar vi.
Det är ju hästen som säger.
Do you want to ride my horse?
Nej men man gör väl så också, så gör hästen också.
Så ska den gå.
Eller så.
Så gör man.
Jag tror det här.
Det finns något att säga så.
Man ska göra något ljud så den ska knicka till.
Är det det här ljudet?
Jag vet det.
Så är den.
Jag tror att hästen säger.
Kom igen.
Hade du satt där på den hästen och börjat öra de här ljuderna
då hade vi vinkat dig då för gott till dig.
Det är inte helt fel.
För det finns något ljud som ska sätta igång hästen.
Är det det?
Du har lite att du kan knicka.
Du slår aldrig eller ristar aldrig.
Det var konstigt.
Lite grann i sidan på hästen.
Så kan du knicka till lite till.
Det är nästan som att köra bil.

På riktigt det här.
Med en hästen.
Den har så mycket grejer den kan göra.
Gör du så, då sticker den iväg.
Det kan man hitta på egna ljud.
Det är ju lack of luck.
Det är lätt också, men pistol som laddar.
Nej, men så tror jag det är.
Har du nog också.
Det kanske är något sånt.
Jag trodde att hästen sa så.
Vad kul att man satt sig på den här ljudet utan att veta.
Du är som jag och sitter på den här tävlingen.
Jag har ju inte.
Jag har inte kan nånting.
Så det är så jävla många banor jag får i huvudet samtidigt.
Det är så jag är fascinerad.
Då var det ju Malin då.
Denna kvinna var otrolig.
Då var jag fascinerad över det.
Sen var det han, Henrik von Ecken.
Jag fascinerade över det.
Sen satt jag plötsligt och blev nån jävla.
Då säger Johanna som jag var med.
Det är nu du.
Då sitter jag bakom hästsportens Bruce Springsteen.
Och då sa hon nu att jag har startstrakt.
För där sitter han.
Då satt jag och drar kaffe med han jättenära.
Då börjar jag ju tänka på det.
Det här är ju en värld som du inte vet nånting om.
Sen tänker du också på...
Så får du ju andra tankar i huvudet.
Det var till exempel ett hinder som de här hästarna skulle hoppa över.
Som de hade mådat på.
Någon målning.
Det var väl nån sån här arvaheter som de har.
Norsken.
Och så var det lite granar och grejer.
Ganska furt, airbrushat.
Och då var det tydligt, lite spooky avgörande hindret.
För att det var det som var klurigast psykiskt för hästarna.
Varför då?
Jo, för att det var en målning på.

Med en liten springa längst upp i hindret.
Så att de här hästarna kan se lite luft i mellan där.
Och då börjar hästarna tänka, nej.
Vad kan det vara bakom det i hindret?
Och det var lite läskigt.
Så då går de en promenad först.
Först går de ju för att se och planera hur de ska hoppa.
Och det var ju också.
Vad då planera?
Ja, då såg Amalin stövla ut.
Och så långa steg längst fram i hindret.
Med hästen eller utav häst?
Nej, själv.
Och gå så här lite autoritärt och fundera i de här ridsstövlarna.
Bestämt så här, du vet.
Då sitter ju jag som en sån här gubbe.
Så att du inte är hemma och kollar på TV och ni ser det.
Ja, men nästa så är gubbe som står och tittar på dekkerna på bilen.
Så gabbar man snälla.
Så då kommer de ut på hästen eller alla gör det.
Och så tar de det här väl i alla fall.
Då går de fram till det här jävla norsken.
Och så tittar de bara för att hästen ska känna.
Det är det här hindret som kan ställa till det för oss.
Och då får man ju se att vissa ryttare som kommer, de har ju mer så här.
Går fram och man ser på hästen.
Nej, det är den norskendeten.
Jag tyckte jag var läskigt.
Och andra bara, ja, det är det.
Jag bryr mig inte.
Så man kunde ju direkt.
Det tyckte jag ju var roligt.
Och direkt började jag se.
Nej, och då började jag ju att jag kunde inte hålla käft.
Då ska jag ju börja prata med de andra som är riktigt häst.
Har levt hela sitt liv i stället.
Ja, jag såg inte upp på den här stället.
Nej, han var lite rörligt för den där.
Han var lite, ja, får vi se hur det ska gå sen.
Nu har de bromsat hästarna in i det hindret.
Nej, de börjar röra sig så här lite.
Det är någonting som de är rädda för.
Men var det något som inte hoppar över?
Ja.

Och tänk dig då att sätta dig upp på ett sånt här stort djur.
Och veta.
Du ska hoppa 1,60 i den här banan då.
Publiken hittar.
Och så plötsligt ska du komma till den här jävla hindret.
Och så vet inte du om din häst kommer att göra en tvärnita.
Och då får ju du fram.
Då är ju du liksom...
Du vet långt över halsen och tillbaka igen.
Och det hände ju.
Då var det ju en då som kommer sin häst.
Åh, hästen tvärnita.
Nej, och jag såg jag.
Då såg jag till dem.
Jag såg ett på en.
När han bara framme.
Redan från början.
Tröttsam person.
Det var taskigt att psyka hästarna.
Kan man inte psyka människor?
Det var ju det jag kände sen.
För sen var han ju på till järn.
Och då kunde inte jag vara tyst.
Då kom det ju på automatiken.
Nej!
Han ville ju inte.
Redan första gången.
Vad ska han dit igen och göra då?
Helt tyst över.
Helt fel.
Helt fel typ av kommentator.
Men snäll.
Men hur fan vinner du?
Du ska ju rida felfritt.
För varje gång du driver ett hinder så får du ju
typ fyra poäng. Plus du ska ju inte ha...
Och så är det ju tiden då.
Hur lång tid det tar.
Och hur mycket du driver.
Och helt felfritt och så bästa tid.
Så det är väldigt enkelt om du är nybörjare
och aldrig har varit på en sån här hoppning.
Och vilket jag älskar.
Du fattar ju direkt vad det går ut på.

Du behöver inte sitta och skrika ja när du båda
skriker nej och så.
Men hur länge pågår det?
Hur många är det som ska hoppa?
Vi kom dit tolv.
Och vi kom hem nio på kvällarna.
Och då hade ju Gabbe frågat för det är alltid så här.
Vad ska man ha på sig?
Ja, det kan vara sniker och t-shirt och hårt.
Men snälla, du.
Det var ju uppklätt.
Jag kände mig ju riktigt underklädd när jag kom.
Jag var så svettig från att vi hade varit på tåget.
Och där satt jag från tolv till nio.
Och det var ju skitspännande och så.
Men jag hade ju vetat lite vilken stil
vi skulle hålla.
Så hade jag kanske klätt upp mig lite mer.
Och sen var det en som skadade sig också.
Så då fick jag ju vara inne i det och vända.
Så jag var helt slut på kvällarna.
Trilla någon av hästen?
Ja, det var en peder hette han som är en sån riktigt känd
hästhoppare.
Han trillar ju tydligen av.
Det såg inte jag, men så det blev så där läskigt.
De trodde att han hade brutit kanske nacken eller något i ryggen.
Det gick jättebra, men han var ju mörbultad.
Men innan man vet det och ambulansen kommer och allt det här.
Så det är ju dramatik.
Ibland tyckte jag ju ändå när vi redja och mina kompisar,
Milla och jag och Sissi, var det som redde två vänner till mig.
Då tyckte jag ändå vissa gånger att nej, nu är det.
Nu har jag rätt. Nu känner jag.
Det här är snyggt.
Jag redde runt i det huset och knickade på lite och fick upp tempot.
För det är ju det här att du ska ju...
Du ska ju inte få ett motknall om du ursäkta mig.
Du måste hitta takten i...
Du ska ju vara med.
Det ska ju inte vara ett stort glap hela tiden.
Men du ska ju ändå skit upp hela tiden.
Skutta så fint.
Skutta fint, ja.

Och får du inte in det, då ser du ut som pikadåren och matadåren.
Men jag tyckte ju ibland att nu ser det här bra ut.
Ända till att jag fixerar den här vi.
För då har hon som vi redd med ställt upp och filmat oss.
Så ser jag hur vi alla kommer en efter en.
Och sen kommer.
Och man tycker att man är rak rygg.
Nej, men snälla.
Alltså, det ser ju inte bra ut för femöre.
Du ser ju så jävla...
Allt som är otakt ser ju alltid för jävla klubbet ut.
Ja, då förstår du ju liksom om du har den...
Då förstår du vilken jäkla grej det här är att kunna bli så här duktig.
Ja, jag har aldrig varit så rädd i mitt liv som när jag satt på en häst på en friluftstad.
Jag är typ gymnasiet.
Man fick liksom välja aktivitet, men jag missade det.
Det fanns en sån.
Nu ska vi ha friluftstad.
Jag tänkte att det kan man väl skolka ifrån.
Det går gymnasiet.
Man måste ju kunna välja själv.
Men det kunde man inte.
Och då blev man tilldelad av aktivitet.
Så jag och fem tjejer hamnade i ett stall.
Och jag kom i snikers, hudde och en liten tunn skinnjacka och stuprörs jeans.
Och fick på med den här abnorma jävla hästhjälmen.
Och satte mig på alla red, så fint.
För alla var ju också häst tjejer.
Som hade sin egen häst och var annan och tyckte att det var jättekul.
Och så kom jag då och fick gå med en sån föreståndare.
Eller vad fan man kallar det, häst.
Rydlärare.
Ja, rydlärare.
Till exempel.
Rydlärare.
Som gick med mig hela tiden förbi så här långsamt.
Och alla bara snurrade runt mig hela tiden.
Och varför ska du ta ut mig?
Även om hon höll den och den gick i slow-mo.
Ja, så var du rädd.
Var är livrädd?
Vågade aldrig att hon skulle släppa att jag skulle hoppa vidare själv.
Men vi är inte dumt, Hampus.
Vitt hästa kan ju vara så.

De kan ju bli rädda för så små grejer.

Ett bi, ett ljud.

En skunga.

Och då får det iväg.

Helvete.

Det är det som vi.

Ja.

Och det är ju det, att det är ett så stort ljud då.

Att du måste förstå att det är bara ett stort ljud.

Men det är en liten.

Alltså man får vara jättekäst.

Men har den så dålig självkänsla?

Nej, men det är inte självkänsla.

Det är att den är hästare.

Ja, men då ser du inte sin egen storhet om akt.

Nej, det gör de inte.

Sven, hur ska vi säga när vi vill att påning ska börja gå?

Ja, så säger man.

När jag spelade in Mia och Clara första gången så hade vi ju en häst med.

I den första Mia och Clara som gick på TV.

Och då är det ju att Mia, som jag spelar, ska försöka få uppmärksamhet av en kille och prova att spela cello och sitta vid en vägkant i en rödkläanning.

Hon provar att bara hoppa förbi på något kontor.

Och sen ska hon då, hon tänker att han gillar att häst tjejer är den här.

Gillan hon ska få tag i så hon tänker att hon ska rida förbi han.

För hon ska komma på motorsycken och då ska hon rida förbi.

Så har vi ju den här kvinnan som kommer med hästen till inspelning.

Och jag provrider och det går bra.

Jag ska bara gå med hästen och sitta på hästen själv.

Över en åker, över en väg och bort på en åker.

Det är det vi ska göra.

Och det gör jag flera gånger och det går hur bra som helst.

Och jag sätter mig på hästryggen och ska precis fara iväg.

Och på håll så hör jag, eller jag hörde inte innan hästen har hört det tydligen.

En traktor som inte jag ens har uppfattat kommer.

Då hör jag, hon säger, hellvete.

Hör jag, hon säger, som har hand om hästen på inspelning.

Sen far jag iväg.

Alltså, campus, jag kan inte beskriva, för mig är detta nu.

Malin Bayard kanske inte skulle känna att det här var så farligt.

Hon skulle nog bara mer knicka på och sticka iväg runt och sen.

Men för mig som aldrig hade galloperat och aldrig hade haft högre fart än en långsam promenad där jag guppade lite som ett flöte på saden.

Han får iväg vara på honskriker.

Vad du än gör, släpp inte taget nu.
Han är rädd för traktorer.
Men vad sprang det ut på vägen?
Ut på åker!
Upp igen!
Och jag hängde den här halsen.
Och till slut så bara släpper jag.
Alltså, jag känner hur mina händer glider av halsen.
Jag åker med på hästens bak.
Och landar som att jag har gjort ett simhopp.
Eller ett sånt här, du vet salt och montal på en sådan här trampolin.
Så landar med händerna upp så.
Och där var det över.
Vi är alltså fortsatt sponsrade av Lankom och deras hudvårdsserie Rennergy.
Som bland annat består av Rennergy HCF, Triple Serum och Rennergy HPN300, Peptide Cream.
Som tillsammans skapar en hudvårdsrutin med en rejäl anti-aging-effekt.
Yes!
När det är riktigt superduo och krämen ger synliga resultat efter bara en vecka kan du tänka.
Och kanske det bästa av allt.
Nu har du som lyssnar möjligheten att testa den här rutin under tre dagar genom att beställa hem prover via länken i avsnittbeskrivningen.
Så gå in på länken och testa detta själv, helt enkelt.
Det är ju lite så att man måste ju prova för att alla har ju olika hudtyper och responder ju på olika sätt.
Och jag har ju provat ganska mycket genom jobbet och rätt var det är så hittar man rätt.
En del produkter funkar inte alls, men andra gör små underverk.
Så jag tycker du ska klicka hem och testa i tre dagar nu.
Kanske kommer du tycka lika mycket om de här produkterna som vi gör.
Tack Lankom!
Jag ser ju mig själv som djurvän.
Absolut, man är ju mån om allt liv och vill må i fruktansvärt dåligt när man ser videos på hur djur för illa.
Och skänka gärna pengar till organisationen som ska rädda utrotningshotade djur och så.
Djur som fenomen är väldigt förr.
Men när jag väl kommer i kontakt med djur, då är det väldigt sällan och väldigt få djur.
Det är väldigt sällan och väldigt få djur som jag känner ett mys med.
Det är liksom ett jävla...
Det är lite som med andras barn, att de barn jag känner, vänners barn som jag har knytit an till, de kan jag verkligen vara god med och tycka var kul och umgås med och så där.
Men andra är helt likhilt än för. Och så där är det lite med djur.
För jag började tänka på, jag hatar ju fåglar, det värsta jag vet, livred.
Och så började jag tänka, vad är det mer för djuren gillande katter?
Fåglar i för sig. Fåglar har ju inte mycket sådana ut.
Du gillar ju inte det man sitter och äter och det flyger omkring.

Nej, jag kan inte slappna av med huvudtagare.
Nej, men de är ju inte heller intresserade av dig, de vill ju bara ha din mat.
Jo, men de kommer ju lika förbannat och flaxar runt och stör.
Men det är ju inte så mycket du kan göra med dem, mer än att veva bort dem.
Jo, men de är ju så tamma och oräddande efter det, de kommer ju stör konstant.
Vi kom till och med två veckor sen, tror jag, på en utsträgg på Drottning håll och skulle käka lunch.
Det första jag tänkte var, fy fan, var gött. En uteservering här.
Vi slått ett, inte en fågel i sikte. Här sitter folk ute och äter.
När var det så här sist, någonstans?
Fågelfritt. Ja, fågelfritt. Vi går in och hämtar vår mat och sätter oss.
Som på ett jävla...
Så kommer de.
Direkt kom tre stycken, krockas och börjar flaxa runt oss just också.
Så det är som att de känner ju att det här är en person som är rädd, nu kommer vi.
Nu kommer vi.
Om jag skulle ta med dig ut och rida, skulle du vägra?
Det hade jag gjort. Det är en aktivitet som jag inte hade gjort.
Det hade du inte gjort? Nej.
Då vet jag. För det hade jag kunnat göra.
Jag älskar att se andra rida.
Och jag rider förut själv.
Men därför tycker jag att det är...
Det är väldigt kul.
Men jag är trivs inte i miljön.
Jag tycker inte om att vara i stall.
Det måste jag nog ändå säga.
Jo, hästar gillar jag.
Stallet. Jag var mycket mer en kompis när jag var liten i värmland också.
Att ta med er lite kaffe och åka och pula, vad det nu är man ska göra.
Man mockar lite skit. Man kammar en man.
Jag skulle nog till och med kunna trixa på en sadel, tror jag.
Och komma ihåg, Någorlunda, hur jag gör med denna.
Och spänner där och fram med den och in med det.
Och lite på sidan där och lite på sidan där.
Och så provar tyglen.
Jag skulle nog kunna få till det Någorlunda.
Det tycker jag är mys.
Och den här muren.
Att gossa med en häst och lite grann.
Om det är en snäll häst.
Det finns ju alltid...
Du får välja donen efter person här.
Det känns som att det i varje ställe finns en sådan som heter Black Sean.
Eller någonting som är så riktigt livsfarlig.

De använder man ju inte till exempel Nybörjaridsskolan.
Har ju inte Black Sean eller vad han heter då.
Då har man ju en snäll lungn häst som är känd för att vara det som funkar.
Man väljer ju alltid de här hopp hästarna till exempel.
Om man är som Malin eller Henrik, då får man hästar på sig.
Den här tror jag att du skulle passa.
Det är lite som jag avattrar.
Om jag sticker in svansen här.
Flyger du med mig bra då?
Det är ryttare plus häst.
Funkade de ihop?
Ja, det gjorde de.
Vilken match i häven.
Likadant är det ju med Nybörjar och hästar.
Det finns hästar som är...
Jag älskar ju den till exempel när vi är redo.
Och de sa att den här hästen är inte så mycket temperamentig.
Man får nästan knicksa på henne lite extra.
Hon är väldigt lugn.
Perfekt, den tar jag.
Så vill man ha.
Man vill inte ha.
Men han är snäll, men han är lite ettrig.
Han har snegenvilja.
Nej, nej.
Lite envisa.
Nu busar han med dig.
Nu är han buzig då.
Snälla ta av mig från buzigheten här.
Den här buzigheten.
Men får man en häst som är så lugn och gussig?
Då tycker jag att det här mys...
En liten morot och så kommer den ner.
Mur den ner och med tänderna...
Det vågar inte jag heller, för jag räddar mig hela handen.
Nej, men det gör de inte.
Ja, men det får inte stoppa in en rakt så du får ju hålla platt.
Platt handflata, en liten morot, spit här.
Då får du det här.
Och så tugga.
Och så kommer den igen med den där muren.
Det kan du väl följa med på.
Om jag inte tvingar upp det på hästen.
Nej, fan ska jag få ut den där.

Ja, men om jag inte tvingar upp det på hästen,
om du bara får den där muren och du kan få känna...

Varför ska vi åka ut och mata moroter?

För att det är roligt att se dig i den miljön.

Ja, för dig.

För mig.

Ja.

Men vad jag får ut av det.

Nej, det är en annan sak.

Ja, men om jag säger att jag lovar det,
att du kommer tycka någonting kommer...

Jag gör ingenting som är läskigt,

för jag har ju inte belägg.

Jag kan ju inte hästa själv.

Men att vi bara tar med en koppp kaffe
och myser och gossar med en häst.

Nu går jag heller på koluseum.

Att vi tar en dag och myser där inne.

I rum?

Nej.

Det är här bort.

Experience Coliseum.

Koluseum ligger i rum.

Nej, det som ligger i Liseberg i Göteborg.

Ja, det heter inte koluseum.

Vet du det?

Jo.

Nej.

Med fåglar och...

Nej, det heter inte koluseum.

Du vet att det är fåglar.

Universeum.

Universeum heter kanske jag.

Just det.

Turavgård.

Jag har varit på koluseum.

Det är villadiatorerna som är där.

Ja, just det.

My name is Maximus Decimus Meridius.

And I will have my venues.

In this life or the next.

Okej.

Koluseum är i rum.

Universium är i Göteborg.

Jag menar det stället.
Universium är väl inget att gå med?
Där kan vi ta en termos med och sätta oss i det här tropiska värma,
lilla bastorummet med fåglar och olika kryp.
Nej, låt släpp nu till mig, Hamtus.
Och låt mig som inte är...
Jag gillar bara att umgås.
Vi ska inte göra några...
Vi ska inte göra någonting där heller.
Vi kan bara mysa.
Gå runt där i tropisk värme.
Åkande hissarna upp och ner.
Det ska vara pankar.
Kan vi inte abonnera?
Universium.
Så kan vi låta in och mysa.
Nej, vi tar en kaffe ett stall en gång.
Det är väl mysigt?
Nej, det blir inte mys.
Jo, det vet du inte, för de har inte gjort det.
Jo, jag gjorde det mycket.
Jag kommer från Värnamo.
Ja, om de har inte gjort det med mig.
Det är en edge.
Nej, jag berättar om hästar.
Det kommer att bli att du stajlar.
Men du kan mata dem.
Jag kommer att ta en rundvisning.
Här har du griffet i nummer två.
Nej, vi ska inte göra det, Hamtus.
Men jag måste nog säga till skillnad från dig,
att jag tycker om vissa djur att umgås med.
Och jag tycker hästar har något.
Jag tycker det.
Och det är något med deras storlek kontra deras.
Att kunna förstå sig på deras kroppsspråk
och vad de vill säga och vilka de är
och när de tycker om något och inte tycker om något.
Men det är nog också att jag är så fascinerad av människor
som lägger sina liv på att få en bra relation
med ett sådant stort djur
och förstår sig på det djuret.
Ja, det häftigt.
Nu var hon lite grumsig morse,

för nu ville hon det.
Och då brukar jag stå och belöna henne med det.
Och då kommer hon alltid.
Men gud, det är helt otroligt.
Ja, då blir jag rörd.
Ja, men det tycker jag alltid häftigt.
Människors kontakt med djur.
Och då ville man ju själv vara en sådan som,
ja, nu fick jag lite kontakt här.
Och det här vill jag säga med djurvän.
För min bild av mig själv är att jag är djurvän.
Och att jag kan gos,
som du har sett med typ moris i din hund,
eller med andra som mor.
Ja, han gillar ju dig.
Ja, och jag gillar honom.
Och så är det ofta med djur.
Men det finns alltid någon som man är med.
Om man träffar, om man är ett gäng
och så stöttar man in i en hund
eller är hemma hos någon som har djur.
Så finns det alltid någon.
Om jag går fram och bara,
hej, och så börjar man säga lite försiktigt
med handen, då finns ju någon som skittrivar
denna på sig, som slänger sig ner
med en gång.
Ja, jag vet.
Och bara så.
Och det blir som att jag framstår
som djurhater,
för att inte jag offerar min klädsel och allt.
Jag gillar dig där, Hampus.
För där har du något.
Men vet du vad, nu kommer jag in på män här också.
Det är någonting med män.
Nej, det här är inte köst ut.
Men hundar.
För vi har haft lite olika slags hundar.
Då är det som att,
om man säger då så här till en man,
du behöver inte hetsa upp hann nu,
för han kan bli lite vild,
liksom så att han inte,

han kan börja bitas lite om vi,
om du börjar och kampa och så,
så gör jag inte det.
Ja, men det går inte in för att mysa
med vilken söt hund.
Det blir som att de ska in och jävlas.
Ja, de ska in och visa.
Ja, gör inte rädd hundar.
Och så får du se med att den mörer
och visar tänderna.
Den gillar inte dig.
Ja, det är verkligen
en viss typ av person.
Det är, och det är oftast män.
Ja.
Men den här andra personen,
som också, du vet, när man gick i skolan,
om min bästa vän,
jag, en närmast person,
börjar gråta eller bli ledsen.
Det är logiska,
att jag går fram och säger,
hur mår du, vad är det?
Men då fanns ju alltid en person som sa,
Jasmine, kom!
Hon är ledsen.
Ja.
Vi går ut,
som bara gick och stal ens bästa vän,
och fick själv att framstås
som helt jävla känslökall.
Du vet vilka personer,
men det finns ju,
i alla klasseregrupper
finns det en sån jävel.
Som ska äga,
har ett behov av att äga den situationen.
Men det kände jag också,
i den korta perioden,
jag hade hund,
så kände jag att det var så många samtal.
Det var så fort man gick förbi någon med hund,
så var det alltid
från hälsa.

Ja.
Det går bra.
Så står man där.
Är det för oss?
För gammal?
Det är samma samtid som man är utomlands,
så det kommer en annan svenska vill.
Kom ni igår, eller?
Ja.
Det är en fransk bulldog.
Ja, de har lite problem med aningen, va?
Bomal, min karpis, hade en sån hund.
Hon hade ju mycket problem med det,
men han kom ifrån en dola,
han läggs en stamtabla.
Hon kanske adopterade han från Spanien,
så det var gått hund som hon hade.
Men han har ingen sån här problem, eller?
Nej, han har inte det.
Sen kan hon bli för problem med höftkulan också.
Det hade jag en annan karpis,
som hade tre slundin.
Hon hade sån här problem.
Så kommer det såna långa jävla stories.
Har ni återna agreilig till?
Nej, man får inte sälja ut en typen hund, kanske.
Det var liksom hela tiden.
Där kan hund,
där tror jag det är en vatten.
Där är ju sån,
som kan liksom utbyta en form av...
Jag känner bara,
nej, snälla, tånt och siktig på mig.
Jag orkar inte.
Men han är sån hund man kan kommentera med?
Ja.
Ja, nej, då blir det...
Oj, vad stora han är,
för att vara chihuahua.
Ja, har det så.
Ja, han är ju det.
Men också att man måste intressera sig.
För det är en andras hund också.
Ja, och jag är fritid fullställd

till den andras hund.
Vad är det för ras?
Det är en landras faktiskt.
Nu har den bajs som hänger
i underöverhådet.
Men då har du sett säkert.
Ja, så är det gott. Vi håller bra och hej.
Jag är liksom...
Och folk som hela tiden...
Det här var jag med flera gånger.
Och det här tror jag var någon typ av...
Att jag var ung kille med hund.
Så fort min hund ställde sig
i startredoposition för bajsar
så var det fan ta mig
varannan gång någon som skrev...
Dö, det där plockade upp sen.
Det ska inte ligga där...
Han har inte hundit släppa skiten än
innan du skriker på mig.
Låt mig tänka själv.
Du ser att jag har påsen.
Friden runt koppligt, jag ska ta mot den.
Det är ju så att någon tutar innan
det har blivit grönt liksom.
Man tutar kört.
Det finns fan ingenting
som provocerar mig.
Om det blir grönt
och det bilen står still i två sekunder
då blir jag bara...
Men va fan!
Jag hann ju inte tänka
att tanken själv känner jag då.
Om någon ligger på tutan
ge mig lite luft
då skulle jag kunna dra hela
min sista månad.
Jag har två mån.
Jag har inte skrivit färdigt
och nu ska jag podda.
Vi ska spela in sex avsnitt
för att ha någon jävla fackingssemäst.
Du tutar inte på mig.

Du låter mig tänka färdigt.
Så känner jag.
Om du är sådant
då får du skärpa det.
Jag skulle gå över ett ögonställe
och så kom en bil
som inte stannar
när jag är på väg över.
Det var inget rörjust där.
Då blev jag så direkt
att jag började...
Min tjävla idio.
Jag visade tydligt med ögonen.
Då ser jag en snäll ung tjej
som sitter i bilen och...
Förlåt, förlåt, förlåt, förlåt, förlåt, förlåt.
Då kände jag.
Då ser du hur snäll ung killen...
Förlåt själv.
Ja, inte det är han.
Det är trevlig här igen.
Ja, han var sådant.
Då kände jag hur snabbt ildka i gröva.
Jag ser bara en bil.
Vi har pratat om hur bilar har olika.
Bilar som har hånfulla utseenden,
som har stödiga utseenden,
som har snälla bilar.
Det var en stödig bil,
men trevlig chummej.
Då släppte jag helt.
Du har sådana här bilar, karsas.
Du tittar på dem sånt här.
Det finns så mycket med bilar.
Jag har insats sen jag flyttade till stan.
Min familj skrattar åt mig.
Då har jag hört de här bilarna som...
Snälla, då får jag sådana här.
Då blir jag Lisbets salande med grasvaska.
Jag skulle kunna gå efter de här jävla idioterna
till förvriden manlighet i ett jävla nötskar.
Jag skulle kunna...
Vad fan har du för jävla fucking problem
med din manlighet?

Vad är det du inte blev uppfostrad med när du var liten?
Vad är det du behöver åka ut på?
Vad är det du stoppar in i avgasröret?
Det smäller ju också.
Jag har det med dom som är så...
Det är sådana.
Hela benin är ju full med dem.
Vi ses klockan då och sen kör vi.
Ja, jag kör det på Swevägen.
Vad är det?
Hur kan de tycka?
Hur kan de tycka att de är coola?
Det är någonting med det när man bor i stan och får höra hela den här dygnets ljud.
Då har du den här bilarna och så har du det här.
Och sen blir det lite tystare.
Och sen kommer det vid typ fyra.
Då är det någon som bara brår.
Käant!
Då är det något fyllo som har fastnat till något delerium.
Nej, jag ska inte bo i stan.
Men du, det här upplevde jag i natt.
Hade en skitvård somnadsatt och skrev fram till klockan kanske två.
Och sen så somnade jag.
Och sen vaknar av exakt en sådan person.
En fyllo som har fastnat till vinkelvåltter och bara brådar.
Folk kiker och håller käften till honom.
Han står liksom ut från hotellfönstret i rummet Privi Mej.
Och skriker med sån gädd.
Alltså, älgöööööööööööö, återborg!
Så stämmer, hela tiden.
Och sen börjar han sjunga såhär.
Och såra kommer vi ut i kväll! Jag väntar i huvudet!
Precis när jag ska gå ut och skrika, HALKÄFT!
Så börjar den här låten, precis när mitt huvud åker ut.
Ja, jag kan stå med dig på ljusen när jag, och det är skönt att det är din kompet.
Och sen, efter att han har sjunkit på just idag, jag stärker.
Då höll jag käften tills att texten var slut, sänkte du låten slut.
Nej, nej, nej, då spelar han mig i trompetsolo.
Då blev det en sådan käft!
Men känner inte du då att du vill ge upp om mänskligheten?
Men det är väl också så här års i EU-Sverige, är det inte det?

[Transcript] Skäringer & Nessvold / Hampus skrik i natten och Mia i ridolycka

Man märker att i maj när solen tittar fram ut så vill jag komma ut.
Det är då det här livet börjar, och det blir man så ovan vid varje år.
Och det kommer ut så mycket nyln som får för mycket ise.
Så det blir ju, nej, jag vet inte, då tappar jag hoppet lite.
Ja, hur är vi själva? Kan vi väl avrunda? Är vi så jävla bra då?
Kanske vända spegeln?
Nej, men det vet han väl här.
Du är alltid där vi börjar i, och dessa skäller slänga oss under bussen, sen kastar vi med några andra.
Är lite sur får man väl ändå vara.
Det måste ni väl hålla med om att det är jävligt onödigt med den här.
Generellt ska vi inte ta och lugna ner oss lite med alkoholen.
Tänk jag att vi ska tänka lite grann på både vår egen lever och människorna runt omkring.
Om man nu har det här skillnet att det ska bli så jävla brötigt.
Ja, nu är det ju ändå som äste på den viset.
Det har jag ju ändå, det är ju en del av.
Man behöver inte ut och skrika klockan fyra.
Det skriker ju inte, men dricka till oss ett panden på förmiddagen.
Det är väl skillnad på att vråda.
Ja.
Vi betar oss med enhet i kroppen.
Vi betar oss fint mot varandra.
En pekpinnat sextigt.
Exakt som det här som gör att du inte gör dig i trafiken som tutar på en innan den är.
Jo men det är ju mer skärmigt.
Kommer med pekpinnar kring det här vi betar oss med enhet.
Det är väl viktigare, men någon som kommer med lite pekpinnar kring alkoholen än någon som ska ligga för i trafiken och vara någon jävla trafiken.
Det är bara att säga att det är sånt här som gör att jag blir uppvaktad av Karlavangen och allas.
Vi blir liksom inte sexiga nog för Kaffe och King.
Det blir merliga.
Vi har varit ute och sagt sitt om alkoholen och Hampus.
Ja, då har vi liksom med i dina sådana pekpinnar.
Och så får jag sedan.
Nej, för fan, su på Sverige trevlig här i.
Där har du mitt.
Runka i motvind.
För fan, vad gott du har av dig under med kämta nu på detta.
Ja, pulla i motvind så slipper du klete i ansiktet. Det är min slåga.
Hörs nästa måndag, eller?
Jo, tack.
Just idag är jag stark.
Just idag mår jag bra.
Jag har tro på mig själv på min sida.

Just idag är jag stark.
Just idag mår jag bra.
Jag har tro på mig själv på min sida.